

รายงานสถานการณ์สินค้าข้าวในฟิลิปปินส์

1. สถานการณ์การผลิตและการบริโภค

ฟิลิปปินส์เป็นตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่อันดับสองของอาเซียน ด้วยจำนวนประชากรประมาณ 116 ล้านคน ในปัจจุบันและเป็นประเทศที่บริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก ชาวฟิลิปปินส์บริโภคข้าวจำนวนมากโดยมีอัตราการบริโภคประมาณ 133 กิโลกรัมต่อคนต่อปี เนื่องจากข้าวเป็นอาหารหลักที่ต้องรับประทานกับอาหารทุกประเภท ขนมหวานและขนมทานเล่นหลายชนิด ยังทำมาจากข้าวด้วยเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าฟิลิปปินส์สามารถปลูกข้าวเพื่อบริโภคภายในประเทศ แต่ไม่สามารถผลิตข้าวได้เพียงพอต่อความต้องการ โดยผลิตข้าวได้เฉลี่ยปีละ 12-13 ล้านตัน แต่มีปริมาณการบริโภคกว่า 16 ล้านตัน ทำให้จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าข้าวมากกว่า 3 ล้านตันต่อปี

1.1 การผลิต

- ข้อมูลจาก USDA ระบุว่าในปีการผลิต 2567/68 ฟิลิปปินส์มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว 4.60 ล้านเฮกตาร์ ลดลงจากปีการผลิต 2566/67 ที่มีพื้นที่เพาะปลูก 4.74 ล้านเฮกตาร์ สำหรับผลผลิตข้าวระบุว่า ในระหว่างปีการผลิต 2565/66 - 2566/67 ฟิลิปปินส์มีผลผลิตข้าวเฉลี่ยปีละ 12.32 ล้านตัน และในปีการผลิต 2567/68 คาดว่าฟิลิปปินส์จะมีผลผลิตข้าวประมาณ 12.00 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 2.67 จากปีการผลิต 2566/67 ที่มีผลผลิต 12.33 ล้านตัน

- สำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (PSA) คาดการณ์ว่าในช่วงไตรมาสที่สี่ปี 2567 (เดือนตุลาคม - ธันวาคม 2567) จะมีปริมาณผลผลิตข้าวเปลือก 4.90 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 จากไตรมาสที่สามของปี 2567 ที่มีปริมาณ 4.62 ล้านตัน

- ฟิลิปปินส์มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวคิดเป็นร้อยละ 35 ของพื้นที่เพาะปลูกพืชเกษตรทั้งหมด ทั้งนี้ ในอนาคตคาดว่าจะการผลิตจะเติบโตอย่างจำกัด ด้วยพื้นที่การเกษตรมีที่ว่างไม่เพียงพอ เพราะประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและประกอบไปด้วยเกาะเล็กๆหลายเกาะ ไม่เหมาะต่อการขยายการผลิตข้าว นอกจากนี้ พื้นที่ชุ่มน้ำหรือพื้นที่เพาะปลูกพืชอื่นๆ มีจำกัด ในขณะที่พื้นที่อาศัยเขตเมืองขยายเข้าไปในพื้นที่เกษตรกรรมมากขึ้น

1.2 การบริโภค

- ระหว่างปี 2566/65 - 2566/67 ฟิลิปปินส์บริโภคข้าวเฉลี่ย 16.63 ล้านตันข้าวสารต่อปี สำหรับปี 2567/68 คาดว่าฟิลิปปินส์จะมีการบริโภคข้าวจำนวน 17.20 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปี 2566/67 ที่มีการบริโภค 16.60 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.61 ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์มีการบริโภคข้าวโดยประมาณ 36,000 ตันต่อวัน

- ข้อมูลจาก USDA ระบุว่า การบริโภคข้าวคิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของงบประมาณของครัวเรือนชาวฟิลิปปินส์ แต่สำหรับครัวเรือนที่มีรายได้น้อยหรือยากจนอาจคิดเป็นถึงประมาณร้อยละ 30

สถานการณ์การผลิตและการบริโภคข้าวภายในประเทศ

ข้อมูล	ปี 2565/66	ปี 2566/67	ปี 2567/68	Δ % 67/68
พื้นที่เพาะปลูก (ล้านเฮกตาร์)	4.85	4.74	4.60	-2.95
การผลิต (ล้านตัน)	12.63	12.33	12.00	-2.67
การบริโภคข้าว (ล้านตัน)	16.10	16.60	17.20	3.61
การนำเข้าข้าว (ล้านตัน)	3.90	5.45	5.40	-0.92

ที่มา : USDA (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2568)

1.3 สต็อกข้าวภายในประเทศ

ณ วันที่ 1 มีนาคม 2568 ฟิlipปินส์มีปริมาณสต็อกข้าวรวม 1.612 ล้านตัน ลดลงจากวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568 ที่มีปริมาณสต็อก 2.006 ล้านตัน หรือลดลงร้อยละ 19.8 และเพิ่มขึ้นจากวันที่ 1 มีนาคม 2567 ที่มีปริมาณสต็อก 1.366 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 โดยแบ่งเป็นสต็อกข้าวครัวเรือน 7.845 แสนตัน สต็อกข้าวเชิงพาณิชย์ 5.278 แสนตัน และสต็อกข้าวของหน่วยงาน National Food Authority (NFA) 2.999 แสนตัน

SECTOR	Stocks, in thousand metric tons			Percent share to total stocks (%)	Percentage Change (%)	
	01 March 2024	01 February 2025 ^r	01 March 2025 ^p		Year-on-Year	Month-on-Month
					March 2025 ^p / March 2024	March 2025 ^p / February 2025 ^r
TOTAL STOCKS	1,366.19	2,006.14	1,612.13	100.0	18.0	-19.6
Household	694.62	794.47	784.50	48.7	12.9	-1.3
Commercial	630.29	922.50	527.78	32.7	-16.3	-42.8
NFA	41.29	289.18	299.86	18.6	626.3	3.7

p – preliminary estimates

r – revised estimates

Notes: 1. Details may not add up to total due to rounding

2. Starting January 2025, the Milling Recovery Rate of palay to rice is computed at 63.0% from 65.4% as per approved PSA Board Resolution No. 17 Series of 2024 entitled "Approving the Updated Milling Recovery - Rate of 63.0 percent from Palay to Rice"

Sources: Philippine Statistics Authority, Rice and Corn Stocks Survey: Household (RCSSH) and Rice and Corn Stocks Survey: Commercial (RCSSC) National Food Authority, NFA Grains Situation Report

ที่มา: Philippine Statistics Authority (เข้าถึงข้อมูลวันที่ 30 เมษายน 2568)

2. การส่งออก

2.1 ผลผลิตข้าวของฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการบริโภคภายในประเทศ แต่จะมีการส่งออกข้าวบางส่วน โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้าวกลุ่มคุณภาพพิเศษและส่งออกไปยังประเทศที่มีแรงงานชาวฟิลิปปินส์อาศัยอยู่โดยเฉพาะ ภูมิภาคตะวันออกกลาง

2.2 ในระหว่างปี 2565 – 2567 ฟิลิปปินส์ส่งออกข้าวเฉลี่ยปีละ 482.01 ตัน สำหรับเดือนมกราคม 2567 และ 2568 ฟิลิปปินส์ไม่มีการส่งออกข้าว

สถิติการส่งออกปี 2565 – 2568 (เดือนมกราคม)

	ประเทศ	ปริมาณส่งออก (ตัน)					ส่วนแบ่งตลาด (ร้อยละ)			△ % 2567/68
		2565	2566	2567	2567	2568	2567	2567	2568	
					ม.ค.			ม.ค.		
	โลก	465.86	377.62	602.54	-	-	100	-	-	-
1.	ไทย	-	-	391.40	-	-	64.96	-	-	-
2.	กาตาร์	79.30	71.42	77.09	-	-	12.79	-	-	-
3.	ซาอุดีอาระเบีย	62.14	106.12	61.73	-	-	10.25	-	-	-
4.	บังกลาเทศ	118.21	23.79	29.85	-	-	4.95	-	-	-
5.	คูเวต	18.56	51.76	19.66	-	-	3.26	-	-	-

ที่มา : Global Trade Atlas

3. การนำเข้า

3.1 ในระหว่างปี 2565 – 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละ 4.08 ล้านตัน โดยในปี 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวปริมาณ 4,770,089 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ที่มีการนำเข้า 3,611,024 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.10

3.2 สำหรับปี 2568 (เดือนมกราคม) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวปริมาณ 334,367 ตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่มีปริมาณนำเข้า 470,876 ตัน หรือลดลงร้อยละ 28.99 โดยแหล่งนำเข้าข้าวสำคัญอันดับ 1 คือ เวียดนาม (ร้อยละ 63.84) รองลงมาได้แก่ ปากีสถาน (ร้อยละ 17.02) และไทย (ร้อยละ 14.10) ตามลำดับ

สถิติการนำเข้าปี 2565 – 2568 (มกราคม)

	ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)					ส่วนแบ่งตลาด (ร้อยละ)			Δ%
		2565	2566	2567	2567	2568	2567	2567	2568	2567/68
					ม.ค.			ม.ค.		
	โลก	3,868,392	3,611,024	4,770,089	470,876	334,367	100	100	100	-28.99
1.	เวียดนาม	3,187,629	2,969,310	3,550,040	261,719	213,454	74.42	55.58	63.84	-18.44
2.	ปากีสถาน	209,460	99,715	309,406	48,934	56,900	6.49	10.39	17.02	16.28
3.	ไทย	197,460	341,688	641,837	132,487	47,142	13.46	28.14	14.10	-64.42
4.	เมียนมา	234,877	156,256	208,676	24,504	9,855	4.37	5.20	2.95	-59.78
5.	อินเดีย	23,145	27,157	32,682	666	4,142	0.69	0.14	1.24	522.13

	ประเทศ	มูลค่านำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)					ส่วนแบ่งตลาด (ร้อยละ)			△% 2567/68
		2565	2566	2567	2567	2568	2567	2567	2568	
					ม.ค.			ม.ค.		
	โลก	1,212.55	1,583.14	2,449.34	239.14	165.19	100	100	100	-30.92
1.	เวียดนาม	968.65	1,233.84	1,763.21	130.05	102.83	71.99	54.38	62.25	-20.93
2.	ปากีสถาน	53.44	45.70	151.07	24.25	26.53	6.17	10.14	16.05	9.43
3.	ไทย	64.17	159.03	319.64	66.05	22.89	13.05	27.62	13.86	-65.34
4.	เมียนมา	60.14	62.09	100.28	12.05	4.55	4.09	5.04	2.76	-62.22
5.	เกาหลีใต้	2.10	1.24	3.46	-	3.42	0.14	-	2.07	-

ที่มา : Global Trade Atlas

3.3 ฟิฟิลปินส์ออกกฎหมายเปิดเสรีนำเข้าข้าว (Rice Tariffication Bill หรือ Republic Act No.11203) มาบังคับใช้แทนนโยบายการจำกัดการนำเข้าข้าวเชิงปริมาณ (Quantitative Restrictions – QR) โดยคาดหวังว่าจะช่วยลดภาวะเงินเฟ้อ ทำให้สินค้าข้าวมีราคาต่ำลง โดยกฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม 2562 สรุปรายละเอียดของกฎหมายดังกล่าว ดังนี้

(1) ข้าวที่นำเข้าจากประเทศสมาชิกอาเซียนเสียภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 35 และนอกประเทศอาเซียนเสียภาษีร้อยละ 40 ภายในปริมาณนำเข้า (Minimum Access Volume: MAV) 350,000 ตัน และร้อยละ 180 สำหรับปริมาณนอก MAV (ซึ่งเป็นอัตราเพดานสูงสุด แต่ปัจจุบันฟิลิปปินส์เรียกเก็บที่ร้อยละ 50)

(2) ผู้นำเข้าจะต้องขอใบอนุญาตนำเข้า รวมทั้งใบอนุญาตสุขอนามัยและใบอนุญาตสุขอนามัยพืชจากหน่วยงาน Bureau of Plant Industry (BPI) ภายใต้กระทรวงเกษตร (Department of Agriculture: DA) ก่อนการนำเข้า เพื่อป้องกันแมลงหรือศัตรูพืชเข้ามาในประเทศฟิลิปปินส์

(3) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าว (RCEF) โดยจะนำรายได้จากการเก็บภาษีนำเข้าข้าวจำนวน 10 พันล้านเปโซต่อปี มาจัดตั้งเป็นเวลา 6 ปี ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนชาวนาฟิลิปปินส์ให้สามารถแข่งขันกับข้าวที่นำเข้ามาได้

ทั้งนี้ การออกกฎหมาย Rice Tariffication Bill ของฟิลิปปินส์ ทำให้ช่องทางการซื้อขายในแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) โดยหน่วยงาน National Food Authority (NFA) ถูกยกเลิกตามกฎหมายดังกล่าวไปด้วยและได้ยกเลิกอำนาจหน้าที่ของ NFA ในการออกใบอนุญาต การจดทะเบียนสำหรับผู้นำเข้า ผู้ค้า ผู้ดำเนินการคลังสินค้า ผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีกและอื่นๆ โดย NFA จะยังคงมีบทบาทสำคัญเฉพาะด้านการควบคุมและรักษาเสถียรภาพราคาในประเทศ รวมทั้งการรักษาปริมาณสต็อกข้าวภายในประเทศเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร

3.4 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2562 กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ออกคำสั่ง Memorandum Order No. 28 on Supplementary provision to DA Department Circular No.4, series of 2016 เกี่ยวกับ Guidelines on the importation of plants, planting materials and plant products for commercial purposes กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยการนำเข้าข้าวที่เข้มงวดมากขึ้น ในขั้นตอนการออกใบ Sanitary and phytosanitary import clearance (SPSIC) เพื่อครอบคลุมการตรวจสอบสารโลหะหนักระดับสารตกค้างกำจัดศัตรูพืช สารปนเปื้อน/สิ่งสกปรกภายนอก รวมทั้ง microbiological parameters เพื่อควบคุมความปลอดภัยของอาหารในสินค้าข้าว ทั้งนี้ ได้กำหนดให้สินค้าข้าวจะต้องถูกจัดส่งจากประเทศต้นทางภายในวันที่กำหนดตามที่ได้รับอนุมัติและสินค้าต้องเดินทางมาถึงไม่ช้ากว่า 60 วันจากวันที่ต้องจัดส่ง

4. รูปแบบการค้าข้าวในฟิลิปปินส์

4.1 การค้าปลีกแบบสมัยใหม่ (Supermarket) ในปัจจุบัน มีรูปแบบการจัดจำหน่าย ข้าวใน 2 ลักษณะ ดังนี้

- (1) การตัดจำหน่ายเป็นกรัม/กิโลกรัม มีการจำหน่ายข้าวหลากหลายชนิด อาทิ Melagkit Premium, Jasmine, Milagrosa, Passion, Brown Healthy, California, Commodore, Platinum, Denurado และ GS Supreme
- (2) ข้าวบรรจุถุง เป็นข้าวที่บรรจุถุงในหลากหลายขนาดขึ้นอยู่กับจำนวนกิโลกรัมที่บรรจุต่อถุงมีตั้งแต่บรรจุถุง 2 กิโลกรัม 5 กิโลกรัม 10 กิโลกรัม 20 กิโลกรัม และ 25 กิโลกรัม ซึ่งข้าว Thai Jasmine ที่ระบุว่าจะนำเข้าจากไทย เป็นข้าวที่มีราคาสูงที่สุดในขนาดบรรจุถุง 5 กิโลกรัม นอกจากนี้ ยังมีข้าวออร์แกนิกอยู่ด้วย เช่น Red rice, Brown rice และ Black rice มีหลากหลายขนาดบรรจุเช่นเดียวกัน

4.2 การค้าในตลาดแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่จะเป็นข้าวแบบตัดจำหน่ายที่มีข้าวหลากหลายประเภท อาทิ Sinandomeng, Well milled rice, Denorado, Ganador, Thai rice, Blue Bird, Sung Song, Thai Jasmine, Fancy rice, Malangkit เป็นต้น และยังมีข้าวออร์แกนิก อาทิ Red rice, Brown rice, Black rice, Perurutong และ Ifugao นอกจากนี้ ในตลาดนี้ยังพบร้านค้าที่ได้รับการรับรองจากองค์การอาหารแห่งประเทศฟิลิปปินส์ (NFA) ให้จำหน่ายข้าว NFA ที่มีราคา ถูกกว่าราคาข้าวทั่วไป ซึ่งพบว่า Sinandomeng เป็นข้าวที่มีผู้บริโภคเลือกซื้อมากที่สุด

5. สถานการณ์ราคาข้าว ณ วันที่ 30 เมษายน 2568

5.1 ราคาข้าวท้องถิ่น (Local Rice) ดังนี้

- ข้าวคุณภาพพิเศษ ราคา 50.00 – 65.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 30.00 – 39.00 บาทต่อ กก.)
- ข้าวพรีเมียม ราคา 44.00 – 60.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 26.40 – 36.00 บาทต่อ กก.)
- ข้าวขัดสีคุณภาพดี ราคา 37.00 – 54.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 22.20 – 32.40 บาทต่อ กก.)
- ข้าวทั่วไป ราคา 33.00 – 43.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 19.80 – 25.80 บาทต่อ กก.)

5.2 ราคาข้าวนำเข้า (Imported Rice) ดังนี้

- ข้าวคุณภาพพิเศษ ราคา 52.00 – 65.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 31.20 – 39.00 บาทต่อ กก.)
- ข้าวพรีเมียม ราคา 43.00 – 55.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 25.80 – 33.00 บาทต่อ กก.)
- ข้าวขัดสีคุณภาพดี ราคา 43.00 – 46.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 25.80 – 27.60 บาทต่อ กก.)
- ข้าวทั่วไป ราคา 35.00 – 45.00 เปโซต่อ กก. (ประมาณ 21.00 – 27.00 บาทต่อ กก.)

ที่มา: กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ / อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ 1 เปโซ เท่ากับ 0.60 บาท

ชนิดข้าว	ขนาดบรรจุภัณฑ์	ราคา (เปโซ)	หมายเหตุ
Sinandomeng Rice	5 กิโลกรัม	402 - 420	ข้าวท้องถิ่น
Sinandomeng Rice	10 กิโลกรัม	770.75 – 839.50	ข้าวท้องถิ่น
Jasponica Rice	2 กิโลกรัม	243	ข้าวท้องถิ่น
Jasponica Rice	5 กิโลกรัม	550	ข้าวท้องถิ่น
Jasponica Rice	10 กิโลกรัม	1029	ข้าวท้องถิ่น
Dinorado Rice	2 กิโลกรัม	179.50	ข้าวท้องถิ่น
Dinorado Rice	5 กิโลกรัม	438 – 448.50	ข้าวท้องถิ่น
Dinorado Rice	10 กิโลกรัม	828 - 852	ข้าวท้องถิ่น
Premium Rice	2 กิโลกรัม	263.50	ข้าวท้องถิ่น
Premium Rice	5 กิโลกรัม	617.50	ข้าวท้องถิ่น
Premium Rice	10 กิโลกรัม	855	ข้าวท้องถิ่น
Thai Hom Mali Rice	2 กิโลกรัม	244.20	ข้าวนำเข้า
Thai Hom Mali Rice	5 กิโลกรัม	672.70	ข้าวนำเข้า
Thai Hom Mali Rice	10 กิโลกรัม	1,305.25	ข้าวนำเข้า
Thai Jasmine Rice	2 กิโลกรัม	241 – 271.15	ข้าวนำเข้า
Thai Jasmine Rice	5 กิโลกรัม	575.23	ข้าวนำเข้า
Thai Jasmine Rice	10 กิโลกรัม	1,092.75	ข้าวนำเข้า
Japanese Rice	2 กิโลกรัม	198 – 528.25	ข้าวนำเข้า
Japanese Rice	5 กิโลกรัม	467 – 1,300	ข้าวนำเข้า
Brown Rice	2 กิโลกรัม	215.75	ข้าวท้องถิ่น
Brown Rice	5 กิโลกรัม	511.75	ข้าวท้องถิ่น
Basmati Rice	2 กิโลกรัม	560	ข้าวนำเข้า

6. การสำรวจราคาขายปลีกข้าวในซูเปอร์มาร์เก็ต/ห้างสรรพสินค้าในเขตเมโทรมะนิลา

ที่มา: การสำรวจห้างซูเปอร์มาร์เก็ตในเมืองมากาตี เขตเมโทรมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เดือนพฤษภาคม 2567

7. โอกาส อุปสรรคและความท้าทาย

โอกาส	อุปสรรค/ความท้าทาย
คุณภาพและรสชาติของข้าวไทยเป็นที่ยอมรับในตลาดฟิลิปปินส์	ราคาข้าวไทยสูงกว่าข้าวจากประเทศอื่นๆ มาก เช่น เวียดนาม ปากีสถาน เมียนมา
ไทยมีการส่งออกข้าวมายังฟิลิปปินส์มาอย่างยาวนาน มีความเชี่ยวชาญในการส่งออก	การแข่งขันในตลาดข้าวมีความรุนแรงมากขึ้น หลังฟิลิปปินส์เปิดเสรีการนำเข้าข้าว
แนวโน้มร้านอาหารไทยในฟิลิปปินส์มีจำนวนเพิ่มขึ้น	ชาวฟิลิปปินส์หันมานิยมบริโภคข้าวขาวพื้นนุ่มเพิ่มมากขึ้น แต่ข้าวไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นข้าวขาวพื้นแข็ง
จำนวนประชากรชาวฟิลิปปินส์มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและผู้บริโภคมีรายได้สูงขึ้น	การแอบอ้างใช้ชื่อข้าวไทยในการจำหน่ายข้าวจากแหล่งอื่น ๆ
การเปิดเสรีนำเข้าข้าว ทำให้เปิดโอกาสในการส่งออกข้าวของไทย	ชื่อข้าวหอมมะลิไทย (Thai Hom Mali Rice) ยังไม่เป็นที่รู้จัก และคุ้นเคยของผู้บริโภค

8. ประเด็น/สถานการณ์สำคัญ

8.1 การไต่สวนเพื่อใช้มาตรการ Safeguard สินค้าข้าว

8.1.1 หลังจากฟิลิปปินส์เปิดเสรีนำเข้าเมื่อเดือนมีนาคม 2562 พบว่า ปริมาณนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าวราคาถูก (ข้าวเวียดนาม) ทำให้ผู้ค้า (Traders) กดราคารับซื้อข้าวภายในประเทศ ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกภายในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องและเกษตรกรชาวนาได้รับความเดือดร้อน โดยเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว

8.1.2 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2562 กระทรวงเกษตร (Department of Agriculture) ประกาศเปิดการไต่สวนขั้นต้น (Preliminary Investigation) เพื่อใช้มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measure) สำหรับสินค้าข้าว ภายใต้พิกัดศุลกากร 1006.30.30 1006.30.40 1006.30.91 และ 1006.30.99 โดยอ้างว่าอุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจากปริมาณนำเข้าข้าวที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก แต่ต่อมาเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2562 กระทรวงเกษตรได้ประกาศยุติการไต่สวนดังกล่าวและรัฐบาลได้ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวนาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนจากราคาข้าวเปลือกตกต่ำแทน

8.2 ผลกระทบสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด -19 ต่อตลาดข้าวฟิลิปปินส์

8.2.1 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้รัฐบาลฟิลิปปินส์ต้องใช้มาตรการปิดเมือง (Lockdown) และมาตรการกักกันชุมชนขั้นสูง (Enhanced Community Quarantine) พื้นที่เกาะลูซอน รวมถึงเมโทรมะนิลาเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดฯ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ยืนยันว่าข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักจะมีเพียงพอสำหรับการบริโภคของประชาชนในช่วงของการปิดเมืองจากปริมาณข้าวในสต็อกของ NFA และผลผลิตข้าวที่กำลังเก็บเกี่ยว รวมถึงปริมาณข้าวที่นำเข้าโดยเอกชนมาก่อนหน้านี้อย่างต่อเนื่อง

8.2.2 รัฐบาลฟิลิปปินส์วางแผนจะจัดซื้อข้าวปริมาณ 300,000 ตันในรูปแบบรัฐบาลต่อรัฐบาล (G to G) จากประเทศผู้ผลิตข้าวสมาชิกอาเซียน เช่น ไทย เวียดนาม เมียนมา และนอคาอาเซียน เช่น อินเดีย และปากีสถาน เพื่อเพิ่มปริมาณข้าวในสต็อกในช่วงวิกฤติ COVID-19 โดยมอบหมายให้หน่วยงาน Philippine International Trading Corporation (PITC) ภายใต้กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมฟิลิปปินส์เป็นผู้ดำเนินการ ต่อมาเมื่อวันที่

8 มิถุนายน 2563 หน่วยงาน PITC ได้จัดประชุมการนำเข้าข้าวแบบ G to G ปริมาณ 300,000 ตันดังกล่าวผ่านระบบ Teleconference (zoom) โดยมีประเทศเข้าร่วมเสนอขาย 4 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม ไทย และอินเดีย โดยกรมการค้าต่างประเทศในฐานะผู้แทนรัฐบาลไทยได้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว และเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2563 หน่วยงาน PITC ได้แจ้งผลการประเมินการเสนอราคาขายต่อประเทศผู้เข้าร่วมการประชุม (Bid Ranking of Qualified Bids)

8.2.3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2563 กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมฟิลิปปินส์ ออกมาระบุว่า หน่วยงาน PITC จะยุติการดำเนินการนำเข้าข้าวแบบ G to G เนื่องจากขณะนี้ไม่มีความจำเป็นต้องนำเข้าข้าว G to G ดังกล่าวหลังจากรัฐบาลเวียดนามได้ยกเลิกการห้ามส่งออกข้าวตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2563 เป็นต้นมา ทำให้สามารถคาดการณ์สถานการณ์ปริมาณสต็อกข้าวในประเทศได้ นอกจากนี้ เห็นว่าการนำเข้าข้าวโดยภาคเอกชนตามปกติ จะทำให้รัฐบาลมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเงินภาษีนำเข้าข้าวจะถูกจัดเก็บเข้ากองทุน RCEF เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวในประเทศ อย่างไรก็ตาม ตามรายงานข่าวก่อนหน้านี้ระบุว่าหน่วยงาน PITC ประสบปัญหาในการขอรับเงินงบประมาณในการจัดซื้อข้าวดังกล่าวจากกระทรวงงบประมาณและการจัดการ (Department of Budget and Management: DBM)

8.3 การปรับลดอัตราภาษีนำเข้าข้าวเป็นการชั่วคราว

8.3.1 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2564 ประธานาธิบดี Rodrigo R. Duterte ได้ลงนามคำสั่ง Executive Order (EO) No.135 ปรับลดอัตราภาษีนำเข้าทั่วไป (MFN Tariff Rates) สำหรับสินค้าข้าวเป็นการชั่วคราว 1 ปี ดังนี้

สินค้า/พิกัดศุลกากร	MFN Tariff Rate (ร้อยละ)		
		อัตราปัจจุบัน	อัตราตามคำสั่ง EO No.135
Rice HS: 1006	In-quota	40	35
	Out-quota	50	35

ทั้งนี้ การออกคำสั่งดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการขยายแหล่งนำเข้าข้าวเพิ่มเติมนอกเหนือจากการนำเข้าจากประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่มอุปทานข้าวในประเทศและเป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านอาหารท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 รวมทั้งเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและลดแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อ

8.3.2 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2565 ประธานาธิบดี Rodrigo R. Duterte ได้ลงนามคำสั่ง Executive Order (EO) No.171 ขยายระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าทั่วไป (MFN Tariff Rates) เป็นการชั่วคราวสำหรับสินค้าข้าวออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2565 จากเดิมที่มีกำหนดครบอายุการบังคับใช้ในวันที่ 1 มิถุนายน 2565 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูเครนและรัสเซีย และเพื่อเพิ่มอุปทานข้าวในประเทศ รวมทั้งเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

8.3.3 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2565 ประธานาธิบดี Ferdinand R. Marcos, Jr. ได้ลงนามคำสั่ง Executive Order (EO) No.10 ขยายระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าทั่วไป (MFN Tariff Rates) เป็นการชั่วคราวสำหรับสินค้าข้าว รวมถึงสินค้าเนื้อสุกร ข้าวโพด และถั่วเหลืองที่มีกำหนดครบอายุการบังคับใช้ในวันที่ 31 ธันวาคม 2565 ออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2566 ทั้งนี้ การออกคำสั่งดังกล่าวระบุถึงความจำเป็นในการ

รักษาเสถียรภาพราคา และสร้างหลักประกันความมั่นคงทางอาหารของประเทศ รวมทั้งเพื่อช่วยเพิ่มอุปทานสินค้าเกษตรพื้นฐานในประเทศ และกระจายแหล่งอุปทาน

8.3.4 เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2566 ประธานาธิบดี Ferdinand R. Marcos, Jr. ได้ลงนามคำสั่ง Executive Order (EO) No.50 ขยายระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษี MFN Tariff Rates สินค้าข้าวที่ครบอายุการบังคับใช้ในวันที่ 31 ธันวาคม 2566 ออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2567 เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาอาหารพื้นฐานให้คงที่ เนื่องจากคาดว่าจะเกิดผลกระทบด้านลบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

8.3.5 เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2567 ประธานาธิบดี Ferdinand R. Marcos, Jr. ได้ลงนามคำสั่ง Executive Order (EO) No. 62 เกี่ยวกับการปรับแก้ระบบการตั้งชื่อ (Nomenclature) และอัตราภาษีนำเข้าสินค้าต่างๆ ของฟิลิปปินส์ใหม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มอุปทาน จัดการราคา และควบคุมแรงกดดันด้านเงินเฟ้อของสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งปกป้องกำลังซื้อของผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งให้ปรับลดภาษีนำเข้าสินค้าข้าว (พิกัดศุลกากร 1006) จากเดิมร้อยละ 35 เป็นร้อยละ 15 ไปจนถึงปี 2571 โดยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2572 อัตราภาษี MFN ในโควตาและนอกโควตาจะเปลี่ยนกลับไปเป็นอัตราร้อยละ 40 และร้อยละ 50 ตามลำดับ ทั้งนี้ อัตราภาษีนำเข้าข้าวต้องได้รับการตรวจสอบทุกๆ สี่เดือนนับจากวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ โดยประกาศคำสั่งดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือมีการลงประกาศในหนังสือพิมพ์ทั่วไป โดยมีเงื่อนไขว่าอัตราภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าข้าวจะมีผลบังคับใช้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือมีการลงประกาศในหนังสือพิมพ์ทั่วไป

8.4 การปรับแก้กฎหมาย Rice Tariffication Law (RTL) ของฟิลิปปินส์

8.4.1 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2567 คณะกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎรด้านการเกษตรและอาหาร (The House of Representatives Committee on Agriculture and Food) ได้อนุมัติร่างแก้ไขกฎหมาย RTL โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

(1) การฟื้นฟูบทบาทของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (NFA) ในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวและควบคุมอุปทานข้าว โดยอนุญาตให้ซื้อข้าวในท้องถิ่น และนำเข้าข้าวโดยตรงตามความจำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าประเทศจะมีสต็อกข้าวเพียงพอ

(2) ขยายระยะเวลากองทุน RCEF ออกไปอีก 6 ปี และเพิ่มการจัดสรรเงินเข้ากองทุนดังกล่าวจากปัจจุบัน 1 หมื่นล้านเปโซต่อปี เป็น 1.5 หมื่นล้านเปโซต่อปี ทั้งนี้ หากมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวประจำปีเกิน 1.5 หมื่นล้านเปโซในปีใดๆ ภายในระยะเวลา 6 ปีนับตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขดังกล่าวมีผลบังคับใช้ให้มีการจัดสรรรายได้ภาษีส่วนเกินโดยสภาองเกรส และรวมอยู่ในพระราชบัญญัติการจัดสรรทั่วไป (General Appropriations Act: GAA) ของปีถัดไป

(3) ขยายโครงการต่างๆ ที่กองทุน RCEF สามารถให้ทุนได้ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานของโปรแกรมการใช้เครื่องจักร ระบบชลประทานด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ เงินอุดหนุนปุ๋ย การปรับปรุงคุณภาพดิน การจัดการศัตรูพืชและโรค เงินกู้แก่เกษตรกรรายราย และโครงการอื่นๆ ที่จะช่วยเพิ่มผลผลิตข้าว

8.4.2 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2567 สภาผู้แทนราษฎรฟิลิปปินส์ได้มติเห็นชอบในการพิจารณา วาระสุดท้าย (วาระที่ 3) การปรับแก้ไขกฎหมาย RTL ด้วยคะแนนเสียงเห็นด้วย 231 เสียง ไม่เห็นด้วย 3 เสียง และงดออกเสียง 1 เสียง โดยร่างกฎหมายฯ ที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวจะถูกส่งต่อไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาซึ่งมีกระบวนการพิจารณาเป็นไปในลักษณะเดียวกับสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

8.4.3 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2567 ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ ได้ลงนามพระราชบัญญัติ Republic Act No.12078 ซึ่งการปรับแก้ไขกฎหมาย RTL ได้มีการแก้ไขบทบัญญัติบางประการโดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

(1) การปรับบทบาทของกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Department of Agriculture: DA) ในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวและการควบคุมอุปทานข้าวให้เพียงพอ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ภายใต้การรับรองของสภาประสานงานราคาแห่งชาติ (National Price Coordinating Council: NTCC) สามารถประกาศภาวะฉุกเฉินด้านความมั่นคงทางอาหารสำหรับสินค้าข้าวกรณีการขาดแคลนข้าวภายในประเทศหรือราคาข้าวเพิ่มขึ้นมาก และยังสามารถนำเข้าข้าวได้เมื่อผลิตข้าวไม่เพียงพอกับความต้องการในประเทศ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์มีอำนาจกำหนดหน่วยงานในกระทรวงเกษตรให้นำเข้าข้าวได้ ยกเว้นสำนักงานอาหารแห่งชาติ (NFA) ที่ต้องนำเข้าข้าวด้วยต้นทุนที่น้อยที่สุดแบบรัฐต่อรัฐ (Government to Government: G to G) ซึ่งเป็นสัญญาโดยตรงระหว่างรัฐบาลฟิลิปปินส์กับรัฐบาลต่างประเทศ รวมถึงรัฐวิสาหกิจของรัฐบาลต่างประเทศด้วย

(2) ประธานาธิบดีสามารถระงับหรือห้ามการนำเข้าเพิ่มเติมในระยะเวลาที่จำกัดหรือปริมาณที่กำหนดเมื่อมีการนำเข้าข้าวหรือผลิตข้าวในประเทศมากเกินไปซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวท้องถิ่นลดลงเป็นอย่างมาก

(3) เพิ่มการจัดสรรเงินเข้ากองทุนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าว (RCEF) จากปัจจุบัน 1 หมื่นล้านเปโซต่อปี เป็น 3 หมื่นล้านเปโซต่อปี และขยายระยะเวลาการดำเนินการของกองทุนดังกล่าวออกไปจนถึงปี 2031 เพื่อใช้สำหรับใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยี การจัดหาเครื่องจักรกลการเกษตรสำหรับใช้ในการเพาะปลูกข้าว การให้เงินช่วยเหลือและเงินกู้ยืมแก่เกษตรกร เป็นต้น

9. สถานการณ์ความเคลื่อนไหวล่าสุดในตลาดข้าวฟิลิปปินส์ (เดือนเมษายน 2568)

9.1 สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ เผยตัวเลขการนำเข้าข้าวเดือนมกราคม – 10 เมษายน 2568 มีปริมาณ 988,530 ตัน โดยนำเข้าจากเวียดนามมากเป็นอันดับ 1 ปริมาณ 822,733.73 ตัน รองลงมา ได้แก่ ไทย ปริมาณ 74,972.90 ตัน ปากีสถาน ปริมาณ 68,303.68 ตัน เมียนมาร์ ปริมาณ 12,095 ตัน และอินเดีย ปริมาณ 7,553.56 ตัน ตามลำดับ

9.2 นาย Francisco P. Tiu Laurel Jr. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (DA) เผยว่ากระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (DA) เตรียมเปิดจำหน่ายข้าวในราคากิโลกรัมละ 20 เปโซต่อกิโลกรัม ภายใต้โครงการ KADIWA ng Pangulo (P20 Rice Project) โดยเริ่มวันที่ 2 พฤษภาคม 2568 ผ่านศูนย์ KADIWA ทั่วประเทศ โดยต้องเป็นกลุ่มผู้ได้รับสิทธิ์ ได้แก่ ผู้มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ ผู้ปกครองเดี่ยว และผู้พิการ ซึ่งจะสามารถซื้อได้ไม่เกิน 30 กิโลกรัมต่อเดือน ซึ่งข้าวจะจัดหาโดยหน่วยงาน Food Terminal Inc. (FTI) ซึ่งรับซื้อมาจาก สำนักงานกำกับดูแลข้าวแห่งชาติ (NFA) นอกจากนี้ ยังมีโครงการนำร่อง “Bente Bigas Mo” สำหรับหน่วยงานเทศบาลที่สมทบเงินอุดหนุนจะสามารถจำหน่ายข้าวให้แก่ครัวเรือนในพื้นที่ได้โดยไม่จำกัดกลุ่มผู้ได้รับสิทธิ์ ที่จัดหาข้าวโดย NFA ในราคา 33 เปโซต่อกิโลกรัม ในบางพื้นที่ เช่น เมือง San Juan เมือง San Jose del Monte เมือง Mati จังหวัด Camarines Sur ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรับมือภาวะฉุกเฉินด้านความมั่นคงทางอาหาร ซึ่งโครงการดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (COMELEC) ให้ดำเนินการในช่วงก่อนการเลือกตั้ง เพื่อระบายสต็อกข้าวของ NFA และเปิดทางให้สามารถจัดซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรได้มากขึ้นในฤดูเก็บเกี่ยว ซึ่งในขณะนี้ NFA มีปริมาณข้าวเปลือกในคลังสูงสุดในรอบ 5 ปี โดยนาย Francisco P. Tiu Laurel Jr. เสริมว่า โครงการข้าว 20 เปโซได้มีการเริ่มพิจารณาตั้งแต่กลางปี 2567 แต่ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากในขณะนั้นราคาข้าวในตลาดโลกมีราคาสูงและสต็อกภายในประเทศไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันราคาข้าวได้ปรับลดลงมาอยู่ที่ประมาณ

300 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ และ NFA มีสต็อกเพียงพอ จึงเห็นว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเริ่มโครงการ โดยมีเป้าหมายเพื่อบรรเทาค่าครองชีพของประชาชน และคงความเป็นธรรมแก่เกษตรกร นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (DA) มีแผนพัฒนาโครงการอย่างยั่งยืน โดยการลดภาระการอุดหนุนจากภาครัฐ และนำเงินส่วนต่างไปสนับสนุนโครงการพัฒนาเกษตรกรรม โดยโครงการมีกำหนดขยายต่อเนื่องจนถึงสิ้นสุดวาระของประธานาธิบดี Ferdinand Marcos Jr. ในปี 2571

9.3 ตามรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (Philippine Statistics Authority: PSA) ประเทศฟิลิปปินส์มีผลผลิตข้าวเปลือก (Palay) ในไตรมาสแรกของปี 2568 อยู่ที่ประมาณ 4.69 ล้านเมตริกตัน ใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีผลผลิต 4.68 ล้านเมตริกตัน โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากข้าวที่ปลูกในพื้นที่ชลประทานซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75 ของผลผลิตทั้งหมดในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม แม้พื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกจะลดลงจาก 1.17 ล้านเฮกตาร์ เหลือ 1.15 ล้านเฮกตาร์ แต่ปริมาณผลผลิตไม่ลดลงเนื่องจากผลผลิตต่อพื้นที่เพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09 เมตริกตันต่อเฮกตาร์ สูงขึ้นจากปีที่แล้วซึ่งอยู่ที่ 4 เมตริกตันต่อเฮกตาร์ ทั้งนี้ พื้นที่เพาะปลูกข้าวในระบบพึ่งพาน้ำฝนลดลงมากถึงร้อยละ 7 ขณะที่พื้นที่ชลประทานลดลงเล็กน้อย ทั้งสองประเภทมีผลผลิตต่อพื้นที่เพิ่มขึ้น โดยข้าวในพื้นที่ชลประทานมีผลผลิตเฉลี่ย 4.46 เมตริกตันต่อเฮกตาร์ และในพื้นที่พึ่งพาน้ำฝนอยู่ที่ 3.18 เมตริกตันต่อเฮกตาร์ นาย Raul Montemayor จาก Federation of Free Farmers กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวเปลือกไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจ เนื่องจากฐานการผลิตของปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับต่ำ อันเป็นผลมาจากภัยแล้งที่เกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญ อย่างไรก็ตาม ปีนี้เกษตรกรไม่ได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศรุนแรง จึงทำให้ผลผลิตต่อไร่ดีขึ้น ทั้งนี้ การลดลงของพื้นที่เก็บเกี่ยวในไตรมาสแรกอาจเนื่องมาจากเกษตรกรบางส่วนเลื่อนการปลูกข้าวไปยังไตรมาสที่สอง กระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ (The Department of Agriculture) คาดการณ์ว่าปี 2568 จะสามารถผลิตข้าวเปลือกได้สูงถึง 20.46 ล้านเมตริกตัน ซึ่งจะสามารถสีเป็นข้าวสารได้ประมาณ 12.89 ล้านเมตริกตัน อย่างไรก็ตาม สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ (NEDA) ระบุว่าปริมาณดังกล่าวยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคของประเทศซึ่งอยู่ที่ประมาณ 15.54 ล้านเมตริกตัน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการนำเข้าข้าวในปริมาณประมาณ 3.45 ล้านเมตริกตัน เพื่อชดเชยปริมาณผลผลิตภายในประเทศที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค และเพื่อรักษาเสถียรภาพของปริมาณสำรองและระดับราคาภายในประเทศ

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

เมษายน 2568